

Sants Just i Pastor, redescoberta com a seu episcopal barcelonina

Dij, 17/01/2013 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) "Les pedres han parlat clamorosament". Així ha resumit el rector de la Basílica dels Sants Just i Pastor, **Armand Puig**, la troballa arqueològica que permet afirmar que aquesta església va ser seu episcopal de Barcelona al voltant del segle VI.

Les restes d'una piscina baptismal -concretament un dels seus angles- localitzada en les excavacions arqueològiques que es fan a la sagristia, permeten assegurar que la [Basílica dels Sants Just i Pastor](#) va ser la seu episcopal catòlica de Barcelona durant el domini arrià dels visigots abans de la seva conversió al catolicisme. En aquella època, les piles baptismals només es trobaven a les seus episcopals, ja que només els bisbes batejaven, una vegada a l'any, i no a totes les parròquies com es fa ara.

La troballa, fruit de les excavacions i la recerca dirigida per **Júlia Beltrán**, s'ha presentat aquest dimarts amb la presència de **Jaume Ciurana**, tinent d'alcalde de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, institució [que finança el projecte](#).

De fet, ja es coneixia que després de l'arribada dels visigots l'any 415, Barcelona va passar a tenir dues seus episcopals, la catòlica i l'arriana. Era una pràctica comuna a moltes ciutats europees fins que els visigots no es van convertir al catolicisme i van abandonar la negació de la divinitat de Crist el 589. Com en altres ciutats, el nucli episcopal -que a Barcelona sempre ha estat al voltant de l'actual ubicació de la catedral- va ser ocupat pels bisbes arrians. Així, la comunitat catòlica es va haver de desplaçar a una nova localització que se suposava a prop de l'antic fòrum romà, l'actual plaça Sant Jaume.

També se sabia que aquesta dualitat de comunitats cristianes s'havia desenvolupat en un clima de convivència, ja que malgrat el domini dels governants arrians els catòlics podrien construir temples i practicar el seu culte. Està documentat un

concili catòlic en època arriana celebrat a Sants Just i Pastor el 540 amb la presència dels bisbes de Tarragona, Barcelona, Empúries, Lleida, Girona, Tortosa i Saragossa. En canvi, un altre concili de la tarraconense posterior, del 599, ja es va celebrar a la seu actual de la Catedral, que va tornava a ocupar el bisbe catòlic.

Però ara, amb la troballa del baptisteri, s'ha documentat arqueològicament aquesta duplictat de seus episcopals a Barcelona que va durar un més d'un segle. "Ara tot encaixa", ha explicat Júlia Beltrán.

Recordant que només a Ravenna estan localitzades arqueològicament les dues seus episcopals, Armand Puig ha afegit que "Tenir un baptisteri del segle VI a casa no passa cada dia" i que això mostra una gran vitalitat de les comunitats cristianes d'aquell temps tenint en compte les reduïdes dimensions de la ciutat.

L'estudi arqueològic del subsòl de la Basílica dels Sants Just i Pastor encara està en una fase molt inicial i s'haurà de veure quins descobriments es van produint per decidir una possible museïtzació de la restes que sigui compatible amb l'actual culte a l'Església. En tot cas, els treballs iniciats fa un any permeten afirmar aquesta localització com un dels primers i principals punt de Barcelona amb presència cristiana.

En [aquest dossier podeu ampliar](#) la informació sobre la troballa arqueològica.